

VỀ LẠI QUÊ HƯƠNG...

(Đà Lạt, một thuở xa xưa...)

Mai em về lại chốn quê hương
Xin nhắn giùm ta một tiếng thương.
Mấy chục năm rồi đau cách biệt
Đường xưa chỉ thấy mộng đêm trường.

Dốc cũ, đồi mơ em thấy không
Hay còn xơ xác mấy cảnh thông ?
Áo len choàng kín hồ sương lạnh
Một thuở *Xuân Hương*... cảm chạnh lòng.

Cam-Ly giòng mộng, dấu chân ngà
Tóc mây vờn nhẹ *Mi-mô-sa*.
Dáng ai cười khế bên ghềnh đá
Không nói mà nghe tiếng nồn nà.

Đôi Thông Hai Mộ vẫn vờn mơ
Hồn ai chung thủy mối Tình Thơ
Còn không ? Hay đã tan thành bụi
Huyền thoại ngày xưa thoảng dấu mờ !

Mỗi sáng vờn sương ửng nắng mai
Hoà Bình phiên chợ tiếng cười ai ?
Dẫm o gái Thượng lương gùi nhỏ
Ngỡ ngác nhìn nhau, vui mắt nai.

Em về, bước nhẹ chân hoài niệm
Tìm lại giùm ta những dấu xưa.
Nơi đây viễn xứ trời hoang tím
Ta chỉ còn mơ trong tiếng mưa !...

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh).
Hải ngoại, 2020.

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/vodaiton.html> [= bấm vào]

www.vietnamvanhien.org